

Anat.

145

d

Anat
145

ex Donat. Mol

MVSIS
E. Heck. D. M.
sacrum
1740.

Ex donat. Molliana.

DRELINCURTII
DE
TUNICA FOETUS

Allantoide

MELETEMATA.

Ο ἡ Αἰκλινισθὴς χιτῶν, ἐκ τῆ πρὸς τῆς
Αἰκλινισθὴς ὁμοιότητι τῆ πρὸς τῆς
μὴν ἔχουσε.

*Allantoides autem tunica à similitudine
farciminum cognomen sortita est.*

Theophil. Lib. v. de Hominis
Fabrica.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud CORNELIUM BOUTESTEYN.
M. D. C. LXXXV.

Τῷ Ἀλλοοείδει ὑμέν τ' ἔνομα διὰ
τὸ κατὰ τὸ σχῆμα ὁμοιότητος,
Ἀλλᾶντι γὰρ ἔοικε.

Farciminali sive Intestinali tunica nomen inditum est à similitudine figuræ, facto enim Intestino similis est.

Gal: in Lib: 1°. de sem.

Nobilissimo atque Amplissimo

V I R O,

D. D. CONRADO

V A N

BEUNINGEN, J. C.

Acad. Lugduno-Bat: Curatori, Amste-
lædamensis Civitatis Viro Confu-
lari, & suis ad plurimos Europæos
Reges & Principes Legationibus
meritissimo,

C A R O L U S

D R E L I N C U R T I U S

S. P. D.

Meum de Octimestri
Partu Opusculum,
Nobilitati tuæ jam olim

A 2

in

DEDICATIO.

inscriptum, ex æquo & bono postulat ut hoc alterum affine Illustri Nomini tuo consecrem.

Immo, quamvis affinitas argumenti nulla foret, tua tamen de me prædicatio grandis id ipsum à me vel invito extorqueret, quò scilicet profitear quantum sim in ære tuo propter istæc splendida, quæ passim de me testimonia profers.

Utinam me penes quippiam foret, quò gratiam rependerem. Sed quum nihil sit mihi, quod reponam,
gra-

DEDICATIO.

gratam accipe mentem ,
precēſque votivas pro inco-
lunitate tua diuturna in
Reip: claritatem & Acade-
miæ ſalutem.

Vale , Vir Illuſtris , &
quem Eloquio Neſtora vin-
cis, Senectâ vincas.

Datum Lugduni-Batavorum

tertio Kalendæ Junias.

MDCLXXXV.

A 3

Fœ-

*Fœtus Humanus non magis
in Allantoeidea, quam in
Patrios cineres meit.*

*Fœtui quippe humano Farci-
minalem tunicam qui tri-
buit, Botulario quam Pro-
sectori propior est.*

*De Membranis singulatim ,
& primum quidem de
Allantoide ,*

*E Seculi Nostri atque Novis-
simi Auctoribus.*

1. **A**llantoidis cum lance
sive scutella similitu-
do deridenda certè est apud
Gabr. de Zerbis.

2. Nec minùs deridicu-
læ sunt portiunculæ carni
concisæ atque *farcimini* simi-

8 *De Tunica Fœtus*

les intra hancce *farciminalem* tunicam interdum cùm *urina* repertæ, uti fallaciter narrat *F. ab Aquapendente* ludibrioſa nominis idea miſerè deceptus.

3. Nec *vesicam* *urinarum* tum figurâ, tum ſubſtantiâ æmulatur, ut illam in humano fœtu ab oblonga *vitulina* tenui discriminat *Valverda*.

4. Nec fœtibus humanis eodem jure competit *Allantois* atque brutis, prout nugivendi deblaterant *Hobokenus* atque *Graſius*; niſi
cor-

cornua velint eodem jure
patribus suis competere at-
que hircis.

5. Nec illa tamen Allan-
tois è Natura rerum exter-
minanda est; juxta rescriptū
Clar: Harvei & Everardi.

6. Nec illa verò singulis
animantibus brutis conce-
denda venit, uti *Cöiterius* at-
que *Riolanus* affingunt *Fal-*
lopio. Illam quippè rumi-
nantibus unice atque scien-
ter tribuit *Fallopius*, quibus
Mauriceus universè, sed in-
scienter omninò detrahit.

7. Nec hactenus inte-
rim

10 De Tunica Fœtus

rim fecantium oculos iccir-
cò fugit Allantois, quòd
præ tenuitate semper dif-
fringatur, uti clamitant *Spi-
gelius* atque *Plempius*.

8. Nec fœtibus illa sin-
gulariter adest, quibus in-
testinum cæcum majus est
& vesicam urinariam com-
primit, uti non minùs fallò
quàm solerter *Courvæus* ex-
cogitavit.

9. Nec illa peculiari ju-
re ante *Amnion* formatur, uti
reputant *Vassæus* atque *Gre-
vinus*.

10. Nec ullatenus *Chorii*
gene-

generationem adjuvat, sicuti
L: à Fonte per densissimas
inscientiæ nebulas vidit.

11. Nec itaque primis
illa Conceptionis diebus to-
tum semen ambit atque
complexu strictiori coër-
cet, uti supponunt *Capivac-*
cius atque *Zacutus*.

12. Nec deinceps un-
quam foetum universum
complectitur & includit,
uti *Grevinus* atque *Grasius*
inscitè nugantur.

13. Nec ergo Senonen-
sem puerum complexa est
petrefactum, instar cysti-

12 *De Tunica Fœtus*
dis, uti suspicatur *Alibo-*
sius.

14. Nec enim exterius
est fœtus involucrum, seu
tunicarum illius extima, uti
perhibent *Fernelius* & *An-*
dernacus.

15. Nusquam siquidem
foetum ullum *fasciæ modò* cir-
cumplicat & involvit; vel
Zonæ adinstar succingit at-
que confirmat, uti perbel-
lè, sed mendaciter, compa-
rant *Perdulcis* atque *Zacu-*
tus.

16. Nullatenus quippe
angusta est, non verò lata &
ex-

expassa, quòd semen fœmineum virili sit parcius, uti sentiunt *Iac: Sylvius* atque *Christ: à Vêga.*

17. Nequaquam enim singularis illa ex unico semine procreatur muliebri, illóque serofiori, imbecillo atque paucó, sicuti profitentur *Altimari* atque *Weckerus.*

18. Nec tamen ex utroque producitur spermate, sicuti temerè *Zacutus Lusitanus* asserit.

19. Nec interim peritonæi veluti propago quædam

14 *De Tunica Foetus*
dam est, ficuti falsò *Casalpi-*
nus existimat.

20. Nec præterea ge-
neratur à placenta, uti
Valverda fabulosè narrat.

21. Nec è *vasis* à *Chorio*
acceptis componitur, ficuti *L:*
à *Fonte* contextum ejus no-
bis retexit.

22. Nec initium illa sumit
ab *uracho*, uti *Vassæus* atque
Weckerus mendosè recen-
sent.

23. Neque hæc ipsa in
urachum desinit, uti perpe-
ràm hallucinatur *Mundi-*
nus *Mundinius*, quem *Pari-*
sanus

Janus jure meritóque redarguit.

24. Nec ullatenus igitur uracho constat dilatato, ac in illam degenerante toto, sicut in-eruditè cogitant *Iac: Sylvius* atque *Gorræus*, Viri aliàs tanta Eruditione Conspicui.

25. Nec intestinalis illa tunica in fœtus *Vesica* perforatur, sicut *Altomari* atque *Forestus* imperitè scribunt.

26. Nec venulis insuper aut arteriolis ullis intertexta est, sicut imaginosi vide-

derunt *Spigelius* atque *Hig-*
morus.

27. Nec duabus illa tu-
nicis extruitur, quarum te-
nuior *Chorio*; crassior verò
Amnio cohæreat, ut illam
componunt *Lac. Sylvius* at-
que *Gorræus*.

28. Nec ejusdem substan-
tie est cum urinaria vesica, at-
que adeò triplici tunicarum
tegmine nequaquam insui-
tur, sicuti *Mundinus* *Mundi-*
nus illam confuit.

29. Nec una sua facie
membranea & lubrica atque
lævis est, alterâ verò carnea
atque

atque lienis modò nigricans, uti *Vesalius* illam falsè describit.

30. Nec ullatenus crasum subviridémque sanguinem è vasis suis fundit unquam, uti *Vesalius* idem rursus fabulatur.

31. Nec insuper placenta ullo modo contingit, nedum placenta cooperitur tota, atque concluditur tota, uti supinus *Spigelii* fert error.

32. Nec ad punctum duntaxat umbilici Amnio connascitur; in reliqua verò
am-

amplitudine sua Amnio
nusquam adnascitur, uti fe-
runt *Fuchsius* atque *Heur-*
nus.

33. Nec primis præter-
ea Conceptionis diebus re-
liquas membranas semen
obvolventes ad uteri cor-
nua alligat, uti vult *Chr: à*
Véga.

34. Nec interim illa u-
teri fundo tenaciter adhæ-
rescit, ut opinatur *Courtinus*
atque *Zacutus*.

35. Nec vulvæ sinui uni-
cè cohæret, sicut illam inibi
agglutinat *Andernacus*.

36. Nec

36. Nec illius imaginaria tunicæ minùs imaginaria sunt spatia, quibus *superflua nonnulla fœtus excrementa* congerantur, sicuti *Petro Pau* in imaginoso speculo visum est.

37. Imò, spectri illius ludibria tanta sunt, ut istæc excrementa *aquarum nomine* partu profundi reputent, sicut id phantasmatis *Petrum* eundem illudit.

38. Nequaquam siquidem rugosa est Allantois atque vestis adinstar sinuosa, ut inter sinus illos cavitates

tates atque réceptacula sint,
 quibus detineatur humor eror-
 dens & asper, uti mendaciter
 asserunt Nicol: Rocheus atque
 Jac: Rueff. *ob. 39.* Nec enim Allantoi-
 dis usus est fœtus urinam
 secludere, ne mâttris uterum
 urinae illius acrimonia exulce-
 ret, prout errore tanto capti
 sunt Clar: Swingerus atque
 Hucherus. Urina quippe
 fœtus aculeata si foret, in-
 eluctabile profectò rationis
 discrimen non modò ma-
 tricem, sed ipsam maneret
 Allantoidea; nam matrice

20111 matre

matre centuplex tenerior
est. Aliàs certè vel fontica
causa proferenda veniret
cur tantæ teneritatis illa
non arroderetur; vel quis-
piam ipsi præficiendus fo-
ret Avernuncus, qui tot ab
illa tunica rodentis urinæ
denticulos averteret.

40. Nec insuper intra
farciminalem illam possibi-
lis est urinæ simul & sudoris
infantis collectio, sicuti
Fr: Ioëlis somnia dictant.

41. Nequidem inter
illam & Amnion colligitur
urina sola sicut *Andernaci*
atque

atque *Fuchsi* ambratilis *Anatome* docet.

42. Nec insuper inter ipsam atque Chorion eadem urina coacervatur, ut id ipsum jure meritoque pernegat *Iac: Sylvius* adversus vesanum *Hipp:* atque *Gal:* calumniatorem.

43. Nec urinam propterea sibi sola tantisper asservat & colligit, uti crudissima ferunt *Vesalii* verba, ab *Archangelo Piccolhomino* remansa quidem, sed aliorum finistrè detorta, nec uspiam dexterè concocta.

44. Nec

44. Nec unquam vesica
urinę tantum in Allantoidea
transmittit ut illam impen-
diò distendat atque diffrin-
gat, sicuti *Duretus* atque *Ru-
beus* splendidè inentiuntur.

45. Nec Allantoide ple-
nà foetus ità fulcitur ut vin-
cula quibus utero coalescit
minùs propterea gravet, uti
Duretus idem, *Vir* aliàs ita
Verax, falsò sibi persuasit.

46. Nec istæc distentio-
ris Allantoidis *ruptio atque
vacuitas* foetum ità permo-
lestè suspendit, ut illius reti-
nacula abrumpat & ad exi-
tum

tum præcipitet, sicuti *Duretus* idem fallaciter tradit.

47. Nec enim perpetuæ veritatis est, proruptis gravidarum aquis fœtum deturbari. Aliquoties quippe vidi, multis ante partum diebus, gravidis aquas effluxisse, salvo fœtu. Id ipsum quidem *Rossetus* ex eodem mecum exscripsit *Naturæ Libro*; sed, errore *Dureti* lubrico, in fallacem lapsus est ruptam *Allantoideam*; Illam enim ruptam erumpentium aquarum auctorem, post *Clar: Langium*, injuriâ culpat.

48 Nec

48. Nec minoris fallaciæ sunt, nec minùs in Naturam injuriosæ, *Fallopïi* atque *Fabricii* de Allantoide urinam ab umbilici vasis secludente cautiones. Illi quippe seclutorio suo præcavent 1.º ne vasa urinæ contagio laxentur; 2.º ne refrigerentur; 3.º ne irritentur; 4.º ne distendantur; 5.º denique, ne arteriæ urinam illam in sese attrahant.

49. Nec minoris demùm deceptionis est *Fallopianum* hocce & alterum dogma. Apud ipsum enim præcon-

B cepta

cepta mens de urina necessariè à fœtu semovenda in tantum valuit, ut quùm nec *Allantoidea*, nec *Urachum* prehenderet, urinam finxerit inter *Chorion* & *Amnion* transfundi. Atque adeò fingere rursum est, *Amnion* esse pertusam, quò suam mentulam fœtus in illud *Amnii* foramen toties intrudat, quoties micturus est in *Chorion*. Sed amabo! quis meiendi modus in fœmelis erit? Nisi urinæ à fœtibus arcendæ Patroni matulam ipsis peramicè præstent.

F I N I S.

DRELINCURTII

D E

Tunica Chorio

ANIMADVERSIONES.

Τοῖς ἄλλοις χιτῶσιν ἔξωθεν ἐν Κύ-
κλῳ περιέβληται τὸ
Χωρίον.

*Tunicis aliis extrinsecus in Orbem,
& in modum Chori,
circumjectum est
Chorion.*

Gal: Lib: xv. de Part: Usu.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud CORNELIUM BOUTESTEYN,
M. D. C. LXXXV.

Τὸ ΧΟΨΙΟΝ

δὲ ὀνομάζεται ἥτοι ἐπὶ δὴ χῶρημά ἐστι
 τὸ ἔμβρυον, οἷον ἐὶ χωρίον; ἢ
 ἐπὶ δὲ χορηγεῖ τὸ τροφὴν
 αὐτῷ.

*Chorion verò dicitur seu quòd
 sit fœtus conceptaculum at-
 que veluti regio & domici-
 lium, seu quòd ei suppeditet
 alimentum.*

Gal: in Defin: Med:

*Incomparabili
Fratrum Illustrium Pari,*

D. D.

ANTONIO D'AQUIN,

*Christ. Regi ab omnibus Consiliis,
Ἀρχαίων Comiti &c.*

NEC-NON

D. D. PETRO D'AQUIN,

*Regis Consiliario & Medico Ordina-
rio &c.*

CAROLUS

DRELINCURTIUS

S. P. D.

Pietas mea in p. m.
Reverendum Ve-
strum Parentem, Magnæ

B 3

Re-

DEDICATIO.

Reginæ olim *Ἀρχίαρχον*, ac
in Vestrum præterea gl: m.
Avunculum D. D. Vallot,
Maximi Regis *Ἀρχιάρχων*
Comitem, omninò refugit
ut stricto pectore meo am-
plissimas premiam animi Ve-
stri dotes.

Illis enim, *Musarum*
Colendissimi Mystæ ac ipsius
Apollinis Symmystæ, ad Me-
dici honoris culmina estis
evecti. Nam sicuti merito
suo Vestri *Μακροίμυ* ad glo-
riæ fastigium perrexerunt,
itâ Vos, *Viri Meritissimi*, jure
quodam Vestro atque Vir-
tuti-

DEDICATIO.

tutibus Avitis ad honorum
apicem estis grassati.

Faxit Altissimus ut quàm
diutissimè toti Galliarum
Regno, ac totis præsertim
Familiis Asclepiadeis salvi
& incolumes præluceatis.

Valete, splendidi Viri &
Artis splendidissimæ radio-
fissima Capita.

Vestrum interim *Drelin-*
curtium, Virtutum Vestra-
rum cultorem atque pro vi-
rili propagatorem, Vestra
prosequi benevolentia ne-
quaquam cessetis.

Dedi Leida Nonis
Junii. 1685.

Ονομάζεται

δὲ χωρίον ὑμῶν ἐστὶν ὁ ἔξωθεν, ὃν
διόδωσιν αἱ ἀρτηρίαι καὶ αἱ
φλέβες, ὕλας ἐκ τῆς μήτρας εἰς
τὴν κύβητον ἄγουσαι.

*Hæc autem exterior tunica Cho-
rion dicitur, quam arteriæ
atque venæ permeant & ma-
terias fætui deferunt.*

Gal: Lib: 1. de Sem.

*De Fœtus Humani Membrana
Chorio.*

1. **C**horion intestinalem
esse tunicam osci-
tanter admodum *Valleriola*
atque *Mercatus* interpretan-
tur.

2. Chorion deinceps *se-
cundinas* esse, & quidem
quòd illa tunica formetur à
fœtu *secunda*, oscitantia est &
altera duplex apud *Vassæum*
atque *Perdulcem*.

B 5

3. Cho-

3. Chorion ex utriusque parentis impurissimo semine progigni *Capivaccii* atque *Heurnii* perspicacitatis est detexisse.

4. Majoris adhuc acuminis est cum *Iacobo Sylvio* atque *Gorræo* Chorion determinare quâ uteri superficiem succingit è virili semine produci; quâ verò tangit uteri cornua è muliebri.

5. Nec minoris perspicaciæ est cum *Courtino* Chorionii textum Senario dierum numero complere & quidem

dem è seminum parte duntaxat exteriori.

6. Illam porrò texturam matricis acetabulis tribuisse solertis est *Caroli Stephani*.

7. Hanc verò ab *externa umbilici tunica* contexere sagacitatis est *Coiteri*.

8. Ab ejusdem porrò *interiore umbilici membrana* Chorion eandem intexere dexteritatis est *Rudii* atque *Cortesii*.

9. Hæc autem membrana ludicro prorsus phantasmate *Fuchsi* atque *Foësi* delusit. Ipsam quippe

viderunt in orbem reflexam,
& coronæ adinstar, vel circulo-
rum more dolia cingentium, fœ-
rum ambientem.

10. Per easdem mentis
nebulas ipsam rursus vide-
runt *Platerus* atque *Graſius*
unâ tantùm in sede cum
utero connecti, *reliqua ve-*
rò sede à connexu liberam
esse.

11. Somniantis insuper
Vidii atque *Fallopîi* Visum
est, Chorîi cum Amnio
conjunctio tam laxa ut in-
termediam urinam sensim
admittat.

12. Im-

12. Immò , alterum est *Fallopium* spectrum, quo membranas istas è directo placentæ sejunctas aliquando reperit.

13. Somnium adhuc portentosius est , membranam illam toti quidem utero primitùs accrescere , sed ipsam deinceps ab utero , *ceu bractea quædam à ferro* , dissilire , juxta *Falconis & Altomari* deliria.

14. Deliriis istis Recentiores alios non pudet benevolam aurem præbère : *Massarias* enim membranas fabricatas

factas & utero hærentes, ab utero perindè separat, atque nebula ab instrumento ferreo separatur. Clariss: verò *Whar-tonus* censet exceptum utero semen parietes ejus paulatim deferere, séque intra cavitatem ejus conglobare ut ovum inibi formet.

15. Graviorem his *Ferneliani* Codices errorem errant cum suo Chorion laevi quidem, sed utero hærente per acetabula, per quæ semen alimentum ad se rapit.

16. Externæ tamen atque genericæ Chorion asperita-

ritatis ratio *Spigeliana* prorsus est manca, non enim aspredine sua *placentæ* duntaxat *Chorion* adheret, sed suis utique fibrillis utero toti adnascitur.

17. Istis ergo fibrillis *Chorion* universa, qua saltem uterus *placentæ* vacuus est, radicatur, nec *vasorum umbilicalium* interventu tota cohaerescit utero, sicuti *Senner-tus* atque *Vigierius*, post *Swingerum* atque *Laurentium* suis Lectoribus illudunt.

18. Nec itaque *Vidii* atque

que *Mercati* sententia vera est, quæ carnosæ quasi glutine Chorion illinit & utero agglutinat.

19. Nusquam enim Chorion, extra placentulæ suæ sphaerulam, carneâ substantiâ cernitur obducta, sicuti *Fallopii* & *Arantii* monumenta testantur.

20. Nequaquam igitur experientiæ respondet affirmatio *Fuchsi* atque *Liebautii* de Chorion pollice crassa & substantiæ nigricantis, friabilis atque fungosæ & ex qua nigricans, sub-

subviridisque sanguis disse-
ctione profluat.

21. Atque adeò tunica
nostra Chorion, præ Chi-
mærica sua mole carnea
de membranarum numero
neutiquam expellenda ve-
niet, illam licèt *Vesalius* to-
tis nervis expellere conten-
dat.

22. Sed etsi carnea sit
nequaquam, non idcirco
tamen censere est cum *Ca-
pivaccio* atque *L: à Fonte* te-
nuem illam esse *instar tela-
rum aranearum*, idque ne pon-
dere suo foetum prægravet.

23. Nec

23. Nec aliundè reputandum est cum *Iacobo Sylvio* atque *Gorreo* Chorion crassam admodum esse atque duplicem & exteriore sua tunica, aliquantò crassiori, cruentatæ papyro bibulæ crassitie, mollitie atque colore sub similem.

24. Nam quæ Chorii tunica interior erit aliud certè nihil erit quàm Amnios ipsi Chorio tam arctè conferta atque connata ut nihil intermedium admittat, sicut *Eustachius* atque *Varolius* id, ante me, non ex aliorum
Scri-

Scriptis, sed ex Natura, sensu ipso depromsere. Harveianum itaque Commentum, de liquore nutritio inter Chorion & Amnion, planè portentosum est & tanti Viri monimentis prorsus indignum.

25. Sic insuper sponte sua tuit & alterum istud *Courvæi* atque *Hornii* monstrum, quo membranam illam delirant, ab *Intelligente causa quadam intervallo longiori ab Amnio distingui.* Nec immeritò; nam adju-trice mihi Cœlorum Intel-ligentiâ, indefinitum illud
in-

intervallum *Courvæi* sedulò
metitus sum. Si qua itaque
fides experto mihi *Carolo*
Mensori, tot parasangas meâ
decempedâ inter Chorion
& Amnion deprehendi,
quot certè *inter ovuli testam*
atque pelliculam. O membra-
narum igitur intercapedi-
nem immensam!

26. Exindè rursûs alte-
ram ruere Chimæram ne-
cessum est, qua Chorion
[ceui *filtrum*, & quod in-
eptius, ceui *setaceum*, ex
mente *Courvæi* & *Everardi*]
humorem percolat atque
de-

depurat ac foetui fugendum
oggerit. Sed isti Lyncei
Nepotum Deceptores dum
Chimæram foetibus fugen-
dam obtrudunt, condigni
sunt prorsus, qui alio nullo
pascantur alimento, quàm
liquore Ovorum testis at-
que pelliculis intermedio.
Nusquam enim propiùs fi-
brillis attexitur Ovi pelli-
cula testæ suæ, quàm *Amnios*
Chorio; sola duntaxat inter-
jacente Chimæra, in illo
vacuo largiter bombinante,
ac secundas inibi formante
Logicorum Intentiones.

27. Verùm, Chimæra, seu potiùs Hydræ illius capitibus aliquot jam rescissis repullulant alia. Illinc est ergo ut apud Nostros hydræ satores & altores legere sit inter Chorion & Amnion turbidiorem esse liquorem, quàm inter Amnion & Fœtum. Pro hac certè Hydra sua adversus Herculis sagittas & ignem tutanda, toti *Curvæi* & *Everardi* sequaces cœlum terramque contestantur.

28. Imminò *Hydræ* illius aqua, id est liquor tunicis per-

percolatus principiô Conceptus uberior est in Chorio, parcior autem in Amnio. At ediverſo, ſub partum, in Chorio parcior eſt, uberior in Amnio. Id ſaltem demenſi Hydræ ſuæ demetiuntur illius Educatores. Sed, uti fide ipſis nullâ, ità & aſſenſu meo nullo.

29. Ejusdem fidei ſinceræ, ſeu potiùs inſinceræ eſt apud *Segerum* peculiareſ dari tubuloſ in *Chorion* hiantes, per quos materia alba, ſeu *Chylus*, ità jubente *Natura*, in *Chorion*

rion descendat. Quòd si tubulis suis Genium in Virginitibus tutelarem à coalitu *Segerius* præposuisset, atque liquorem ille mirificum, nullis quidem tubulis in uterum corrivatus esset, sed cœlitus depluere pronuntiaffet, id utrumque profectò, fide tam sancta fuisset amplexatus ac *Socratis* Genium atque *Danaës* imbrem aureum sanctè complector.

30. Etenim, Medicorum nullus, etsi præstigiator foret, liquorem ullum inter
Cho-

Chorion & Amnion mihi
cessurus est unquam. At-
que adeò nec *Fabricius*, nec
Du Vallius fidem meam im-
petraturi sunt super urina
fœtus in *Chorii fundum* ex
uracho stillante. Somnian-
tium quippe Visis nulla fi-
des est adhibenda.

31. Pariles offuciæ sunt
apud *Ioh: Liebautium* atque
Petrum Salium Diversum de
humoribus impuris & fœtui
ineptis, non quidem inter
Chorion & Amnion con-
gestis, sed inter Chorion &
Uterum, ac in ipsis Uteri venis,
C tan-

tanquam in cloaca, toto novimestri decursu stagnantibus, donec puerperio vacuentur.

32. Istoc *Liebauii* atque *Diversi* dogmate putido putidius est adhuc & alterum istud *Foësi* atque *Hucheri*, post *Gorraeum* atque *Swingerum*, quo docent sanguine primitus *Chorion* esse suffusam atro, crasso atque fœculento, quem fœtus in medium *Uteri* atque *Chorii spatium* velut inutilem rejicit, tenuiore in se prolecto.

33. *Næniarum* fatias metenet.

tenet. Nihilominùs, mihi
 temperare nequeo quin *Ioë-*
lem arguam cum sua Cho-
 rio in náaturali partu *semper*
excussa cum fœtu. Sexcenta
 quippe mihi suppetunt ex-
 empla ubi Chorion nun-
 quam cum fœtu fuit excussa,
 sed à fœtu in utero *semper re-*
lictæ. Meningas quippe vel
 fœtus ipse, vel obstetrix per-
 tundit, & illis pertusis pro-
 dit fœtus in lucem: sed suas
 in utero relinquit sârcinas,
 membranas nimirum atque
 placentam, secundo dein-
 cept veluti partu ab utero

52 *De Fœtus Humani*
pellendas. Valeant igitur
istæ *Ioëlis* næniæ nænia-
rum.

34. Suasrursum aniles tres
alias lactentibus ille fabel-
las occinat super Chorio p.
n. in utero retenta propter
vel *validam Chorii cum cotyle-*
donibus connexionem; vel *con-*
volutionem ejusdem ex calcitra-
tione infantis; vel illius de-
nique *detrusionem in aliquam*
uteri partem, in quam scili-
cet, velut in strictiorem an-
gulum, ità compingatur ut
angustias illas eluctari ne-
queat.

35. lif-

35. Iisdem anicularum
fabellis supinam *Bonaventu-*
ræ scriptionem annumero,
quâ *Fernelium* extollit acutè
notantem foetum in par-
tu, *exitûs angustia* suam *Cho-*
rion exuere & *invertere*. Illâ
siquidem *Observatione* a-
cuta nihil obtusius est.
Chorion quippe foetus nul-
lus, suo per uterinæ cervi-
cis luctamine vel *invertit*
unquam, vel *invertere* po-
tis est. Sed *Chorion* vel à
foetu, vel ab obstetricante
pertusam, unâ cum umbilico
suo, trajicit foetus: Mox verò

placenta vel matris solius
robore, vel alieno etiam
adjumento, decutitur à
matrice & inversa prodit,
utpote prævii sui & in-
fantis & umbilici sequax.
Hæc ergo placenta taliter
decussa & *inversa* membra-
nas sibi atque utero cohæ-
rentes abripit, ac etiam
invertit. *Fernelius* igitur at-
que *Bonaventura* nequa-
quam acutè, sed obtusè
admodùm *fœtui* tribuunt
quod unicè atque necessa-
riò *placenta* tribuere est.
Hæc enim membranarum
ab

ab utero deglutinatarum,
ac etiam *inversarum* auctor
est unica, non verò fœ-
tus.

36. Vultis gravium er-
rorum suprapondium quod-
dam? Ternarium recorde-
mini membranarum nu-
merum, à Nobis superius
explosum, ac mirificas de-
inceps recolite fœtuum *La-*
lamantii per tot membra-
narum spatia trajectiones
atque peregrinationes. Is
quippe *Lalamantii* fœtus,
mense gestationis octavo,
ab Amnio tranat in Al-

lantoidea; & ab Allantoide peregrinatur in Chorion. Hæc ergo tunica Chorion fœtui peregrina prorsus est. Jure tamen humanitatis peregrinatorem illa fovet & enutrit, nec ultrà vagari finit; sed illum sinû excipit atque conservat, ne scilicet abortu sese præcipitet εἰς τὰς κρημνὰς καὶ τὰ περυσώματα τῶν αἰδοίων τῶν μητρῶν, in prærupta materni pudendi labra atque pinnacula. Vultis rursum hisce fidem duorum ore suffultam, Bonaventuram paucis auscul-

scultate? Is enim *Lamantium* suspicit, quasi *rectissimè*, ac etiam *Divinè* docuisset fœtum *Amnio* & *Allantoide* octavo mense diffractis, abortu secessurum, nisi *Chorion* fœtum illum gremio suo exciperet, ei-que lectulum quasi sterneret, nec non alimento ipsi suggesto præcaveret *Abortum*.

ô supremè laudandam *Chorii* benignitatem atque providentiam, & cui nulla *Tertulliani*

C § Ale-

58 *De Fœtus Hum: Chorio.*

Alemona Dea compar
esse queat!

F I N I S.

DRELINCURTII
DE
MEMBRANA FOETUS

2.

Agnina
CASTIGATIONES.

Τὸ ὃ βρέφους περιέχεται χρωσὶ· Τὸν
μὲν λεπτὸν καὶ μαλακόν. Ἀμνιον
αὐτὸν Ἐμπεδοκλῆς καλεῖ.

*Fœtus autem tunicis involvitur, quarum
tenuem ac mollem Agninam vocat
Empedocles.*

Ruffus Ephesius Lib: 1°. Et Julius
Pollux Lib: 2°.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud CORNELIUM BOUTESTEYN,
M. D. C. LXXXV.

Ο'λω

γὰρ τῷ κυσίδίῳ ἐπὶ ζώῳ πανταχό-
θεν ὑμὲν περιέβλητὴ λεπτὴς,
ὃν Ἀγνιον ὀνομάζουσι.

*Toti enim fœtui , dum utero
geritur , membrana tenuis
circumjecta est , quam Agni-
nam appellant.*

Gal: in Lib: xv. de Usu
Partium.

Viro verè Illustri,

A C

Illustris Medici Filio,

D. D.

ANTONIO D'AQUIN,

Christ. Regi ab omnibus Consiliis,

Ἀρχιάτῳ Comiti &c.

CAROLUS

DRELINCURTIUS

S. P. D.

edicorum filios tota
celebravit antiquitas.

Quidni ergo te celebrem,
Vir undique hereditaria tua, sin-
gularique Virtute Medica splen-
descens? Tu quippe, *mī Antoni,*
qui

DEDICATIO.

qui merito tuo Maximi Regis *ἑταῖρος* Comes es, splendentibus tuis animi dotibus, atque medelis inculpatis, tantæ Aulæ oculos in te unum ità convertis ut singuli Magnates temet in oculis gerant.

Velit Luminum Pater ut quæ lux animi in te accensa est, totum Literarum Orbem quàm diutissimè collustret, atque suis radiis vivificis lethiferas morborum umbras quàm felicissimè discutiat atque dispellat.

Istæc vota certè non una
dun-

DEDICATIO.

duntaxat vetus mea tecum
exigit necessitudo, sed grata
mea, *ab Avunculo & Decessore*
tuo D. D. Vallot, Ἀρχιάτρου
olim Comite, accepti beneficii
recordatio. Is enim me,
ipsa ringente invidia, post
triennale meum Domestici
Medici Munus apud Prin-
cipem à Turenna, sempi-
ternæ memoriæ Heroëm,
Regiis Medicis inscripsit.

Vale & cultorem tuum,
fataliter à te dissitum, cogi-
tatione frequenti comple-
ctaris.

E Lugdunensi Museo

pro, Laibus Junii.

1685.

Ο' Ἀμ.

Ο' Α'μνίος ὀνομαζόμενον ὅλον
ἐν κύκλῳ περιλαμβάνει
τὸ κύημα.

*Tunica Amnios dicta foetum
orbiculatim cingit.*

Gal: Lib: 1. de Spermate, Et Lib:
de Dissect: Uteri.

De Tunica Amnio seu

Agnina.

1. **T**unicæ *Agninæ* locô
Animam legi, apud
alienæ mentis Interpretes
infidos Alexandrum Bene-
dictum atque *Forestum*, cras-
 sior est error, quàm ut il-
 lum obelo meo compun-
 gam.

2. Hebetudinis est ejus-
 dem *Animâ* & *Agninâ* sup-
 pressâ

pressâ *Animum & Ambium*,
 [atque adeò, si Diis placet,
Cambium] sæpiùs inculcasse,
 unâ cum *Gabr: de Zerbis*
 atque *L: à Fonte*.

3. Agninam rursus, ni-
 veæ agnæ candoris æmulam,
 sanguine cruentare & *Am-
 nion*, quasi *Αἴμνιον*, illam
 ἀπὸ τοῦ αἵματος à sanguine de-
 ducere, Medicos decet ver-
 borum aucupes, & in Literis
 quidem acres, sed in Phyfi-
 cis obtusos, *Constantinum* at-
 que *Schrevelium*. Verùm,
 cordatos dedecet opificii
Naturæ speculatores albam
 illam

illam prorsus atque candidam, cum Rod: à Castro atque Bartholino renunciare, mox interim eandem sanguine suffundere, *sacrum* quasi naturæ sanguinem, [*ὡς ἐν αἰμνίῳ* velut in vase] contineret, è quo virtute seminis per illum diffusi, hominem novum esset formatura, uti loquuntur, ore uno, Lindanius atque Schenkiius.

4. Quæ siquidem vasa Fabricii sedulitas atque Bartholini Centuriæ in ipsa detegunt, ad Chorion attinent, nec hilum tunicæ
no-

nestræ candorem purpurif-
 fant. Candidus ergo pro-
 fiteor humanam *Amnion*
 omnem, [Chorio attextam
 atque adeò juris alterius &
 ditionis alienæ] exanguem
 esse. Sed ediversò confiteor
 brutam *Amnion* à *Chorio* dis-
 jungi, atque adeò municipi-
 ali jure vasis irrigari, sicut
 id ipsum acutissimus *Fallo-
 pius*, ante me αὐτίκῃ, saga-
 citer odoratus est.

5. Inscientes igitur *Capi-
 vaccius* atque *L:* à Fonte ve-
 ritati litant, *Amnion* deline-
 ando vasis implicitam instar
Allan-

Allantoidis. Omnis quippe Allantois , brutam naturam meritissimo describente *Needhamo*, sanguinis exors est.

6. Nostra insuper *Amnios* nequaquam *Allantoidi formâ similis est*, sicuti perappositè atque scienter ab errore tam supino suos Lectores *Iac: Sylvius* abstrahit & erigit. In illum tamen redit atque resupinatur *L: à Fonte*. *Amnios* quippe universa toti concavo & ovato attexitur Chorio ; atque ità figuram quidem *Ovatam*, sed
far-

farciminalem minimè præ se fert.

7. Amnios præterea universa, ab Embryone atque Fœtu, intermediï liquoris altitudine totâ, tota dissidet. Amnios igitur nulla fœtui proxima est, sicuti *Fabricius* atque *Veslingius*, post *Vesalium* & *Arantium* id nobis ad tædium inculcant.

8. Unâ ergo tonsurâ Barbitonfor unus & alter, *Theveninus* scilicet atque *Habicottus*, condigni sunt, quòd Amnio sua fœtum immediate involvant.

9. Si

9. Si quis porrò sentiat, Typographorum vitiò, primam illius adverbii, apud istos *Pulverini* atque *Liddellii* sequaces, redundare Syllabam, arguat, quæso, & alios *Highmori* atque *Bartholini* Typothetas, foetus humanos *Amniò* pariter *immediatè* cingentes.

10. Sed, ne quis vitilitigator nodum in scirpo quærat, quò Scriptoribus istis patrocinetur, consulat velim vel *Bonaciolum*, vel *Laurentium*, vel *Lindanum*, vel *Geleum*, & ipsos in idem erroris

ris volutabrum devolvi
comperiet: Suos enim fœ-
tus *Amniô* similiter *immedia-*
tè convolvunt.

II. Verùm , ut omnis
ansa cavillandi rescindatur,
hanc *Riolani* tunicam, fœtui
vicinam, paulò propiùs spe-
culemur, & ipsam depre-
hensuri sumus, ex *Valverda*,
non solùm *umbilici* *interventu*
adhærere fœtui, sed &, ex
Varandæo, fœtum penitùs
succingere, &, ex *Spige-*
lio, *undiquaque* *vestire*, at-
que, ex *Pavio*, *immediatè*
tangere, vel, ex *Lælio* de-
mùm

mum à Fonte, Universo foetui
uniri.

12. Pressius dicam *Am-
nion* illam non modò Scri-
ptoribus *Rocheo* atque *Vassæo*
foetus *Armaturam* esse; sed
& Cl: *Sebizio* vestem imme-
diatam, & quæ non duntaxat
foetus partes altas, nec humore
mersas tangat, uti *Iac: Syl-
vius* docet; sed foetui insu-
per toti contigua sit, ex *Per-
dulci*. Immò, hæc *Amnios*
ipsa foetui crusta est, calore ma-
tricis, veluti furni, leviter assa-
ta, ex *Ronsseo* atque *Iou-
berto*.

D

13. Plu-

13. Plura vultis, *Mercurialis* attendite pelliculam foetui circumcretam *instar tunicarum, quæ pinguibus jussulis obducuntur*: Vel membranulam inspicite *G: de Zerbis* Embryoni adnatam sicut in *pulmentis frigidatis*: Vel hanc demùm tuniculam contemplemini, quæ foetibus *Hornii* haud secùs accrescat ac folliculus *vino, cerevisiæ atque sero innascitur*. Istæc inquam diu & attentè ruminemini, atq; post acrem illam atque diuturnam ruminationem mihi decernite
mo-

modum, quo foetus inter
atque tuniculas *ipsi proximas*
& *immediatas*, ut loquitur
Arantius, vel sudor ullus,
vel ulla urina, vel ullus de-
nique nutritius humor col-
ligi queat. Istud quippe
dogma triplex mentem
meam longè transcendit:
Plurimas interim menteis
vel hodiè subit atque fasci-
nat.

14. Difficultatem pri-
mam *Ioh: Falco* acutè sen-
sit. Illius siquidem infrin-
gendæ gratiâ diffitetur
omninò sudorem in Amnio

congeri. Nam, Amnion asferit *Indusium* foetus esse, & *Indusii more*, porulis suis sudorem à foetu manantem, illumque tenuem & aëreum, penitus detergère ac exorbère. Sic *Lemnius* hancce pelliculam statuit *sudorem vaporémque* à maturescente foetu manantem absorbere.

15. Sic profectò *Mercurius* hancce nostram Amnion suis foetibus, [sudore nullo diffluentibus foetuum adinstar *Iac: Sylvii* atque *Spigelii*] tam arctè cohærere

rêre profitetur atque *Musculus*
adhæret arbori.

16. Sed amabo! Quis
hæcce *Mercati* membrana,
quæ proximè continet & in-
volvitur Embryonem, ipsique
ut *musculus arbori hæret*, eidem
Mercato concedere potis est
ut *circâ illam volutetur Embryo*;
nam isthæc *Mercati* ver-
ba sunt, ipsi dictante *Valle-*
riolâ: Embryonem quasi vel-
lent circa suam Amnion
perindè *volutari*, atque fu-
niculus circa trochleam
ductus atque reductus. Va-
leat ergo *Mercatus* ipse, nec-

non Dux ejus erroneus ,
Car: nimirum *Stephanus* ,
cum Embryone suo , *qui*
circa Amnion involvitur.

17. Rursum , undenam
quælo tam amabilis atque
tam miranda Embryonis
volutandi machina nobis
advenit ? Nemo omnium
est , qui Palladii ritu cœli-
tùs delapsam velit. Illius
igitur origo est aliundè re-
petenda. Verùm , Patre
dubio ità nata est , ut opero-
sum sit in genuinos ejus in-
quirere Natales. Ne tamen
Spuria audiat , sciscitemur
vel

vel à *Constantino*, num ab
uteri mucilagine concref-
cat? Vel ab *Heurnio*, num
ex utriusque Parentis impuriori
semine prognata sit? Vel à
Cesalpino, num illa sit *fætûs*
extimæ cutis continuatio quæ-
dam ab umbilico decidua? An
verò sit oriunda à *carnosa fœ-*
tus membrana, sicut illam
Arantii atque *Rudii* mentem
amplexi sunt *Cortesius* atque
Hofmannus.

18. Jam verò si nec *cu-*
tis nec *caro* sit *Amnios* elon-
gata, consequens est ipsam
nihil minùs esse quàm den-

Sam & quidem ità densam
ut densitate sua *fætum* arceat
ab excrementis *Allantoideæ*,
sicuti *P: Pauw* commenta-
tur in *Vesalium*.

19. Nec ergo *crassa* in-
simul atque *robusta*, idque ut
sudorem *acrimoniam* & *fætore*
molestam contineat, ac *fætûs*,
insuper, *motionibus* obsistat,
sicuti *Iac: Sylvius* & *Altomari*
philosophantur.

20. Ruditer igitur illam,
Casalpinus, ceu *durissimam*
omnium contexit, ut scilicèt
eò *firmiùs* totum *fætum*
circumplectatur.

21. Ne-

21. Nequaquam interim *araneosæ tenuitatis est Amnios*, idque ne suo contactu *fœtum ledere posset*, sicuti *Paræus* suis foetibus illam prudenter apparat.

22. *Hghmorus* itaque, *Allantoidis Magnus* ille *Patronus*, graviter lapsus est, dum *Amnion* celebrat *omnium tenuissimam*. Nam ubicunque *Allantois Amnio* socia est, ibi certè nequaquam *Amnios* est *tenuissima*, sed *Allantois* ipsa, cui immeritò *Patrocinator* *Hghmorus*: Ipsi etenim hu-

manæ naturæ fidissima vox
ad ravim usque reclamat.

23. Dum Amnios nostra
nec sanguinea, nec roborea
est, sequitur omninò ut pro-
priis viribus consistere ne-
queat, sed aliena nitatur
ope, *Chorii nimirum*, cui tam
firmiter & tam arctè ubique
cohæret, ut nihil inter utrum-
que recipi ac colligi possit. Id
ipsum verò, ante me natum,
B: Eustachius atque *Varolius*
adamantino stylo ad ipsam
Naturæ speciem exsculps-
erunt. Immò *Merindolius* ul-
teriùs adhuc processit, has
quip-

quippe membranas non modò *sibi invicem undequaque coherentes* sculpsit, sed & *continuas* non verò *contiguas* vel mutuò velutì *conglutinatas*.

24. Meritò igitur *Fabricius* atque *Paræus* observant *ambas hasce tuniculas ità connexas esse*, ut, nisi cautè *divellantur* ab invicem, *facile Amnios occultetur rumpaturque*.

25. Tantæ profectò veritatis istæc est *Observatio* ut *Bonaventura*, suo licèt *adjutus Tonsore*, *Amnion novimestrem universè diffre-*

gerit atque penitus oblitteraverit. Etenim, dum illius tam ruditer discerptæ vestigium nullum odoraretur, dejerare non erubuit Amnion illam *ob motum infantis*, *septimô factum*, *jam disruptam fuisse*, *atque paulatim evanuisse*. O supinam Viri oscitantiam! O damnosam Arti Nostræ Medici credulitatem Tonstrinis unicè dignam!

26. Hinc similiter ad Tonstrinas apage te, mi *Courvæ & Everardi*, cum Amnio tua *intervallo longiori*
à Cho-

à Chorio distincta, ut illa scilicet intervalli amplitudine largâ, tibi pascua sint, quibus foetum humanum umbilicô revinctum, *ceu Boramem Scythicum*, in Tuis Elysiis feliciter enutrias.

27. Hinc rursus apage te tumultuaria Novantium turba, quæ in istâc tota ruis unius & alterius cerebrosi hominis imaginaria spatia, nutritiô foetus succô tam largiflua, quàm aureo Imbre suo Jupiter in Pellicis gremium largifluus est.

28. Quùm itaque naturaliter illæ tunicæ connatæ sint ac individuæ, dolenda certè est gravium in Arte Virorum ἀβλεψία, Coiteri nimirum atque Laurentii, cæcitæ quadam abreptorum in Amnion liberam omni ex parte, præterquàm in regione Placentæ.

29. Immò, ne quis secum reputet libertatem illam Amnii non excludere contiguitatem ejus cum Chorion, Gr: Horstius providè nos monet libertate tantâ quamdam import-

portari à Chorio distan-
tiam.

30. Imò, rursus, supi-
num errorem illum *Plate-*
rus conduplicat, suam si-
quidem liberam Amnion
ipsi Fætui ad umbilicum con-
nectit atque mancipat. Do-
lendum igitur est iterum,
in tantis erroris ac inscien-
tiæ tenebris integras versari
Neotericorum Myriadas.
Nam, uti præmonui, hacce
fictitiâ Chorii & Amnii li-
bertate pellekti atque cæca-
ti, toti certè in istæc libera
atque *ficta* tunicarum bara-
thra,

thra, [à quibus abhorret
omnis humana structura,
aguntur transversi, ipsos li-
cèt aliò fulgentissimum Na-
turæ lumen sit fidissimè
sempérque ductura.

31. Dum ergo radiosif-
simus ille Naturæ Liber
cuius cordato plenissimè
refulget, aliâ profectò nunc
viâ incedendum nobis est,
quàm hætenus itum est.
Nec enim ampliùs inter tot
densas ignorationis pristinæ
tenebras cum *Car: Stephano*
atque *Fabricio*, nec-non
Harveo ipso atque *Slado*
pal-

palpare est ut humorem in Amnio humana , ab humore Chorii quantitate varium statuamus. Inter istas quippe tuniculas *quippiam colligi nexus ipsarum prohibet atque observatio fida refellit* , sicuti perenne *Veslingii* atque *Whartoni* fidus ex ipso Naturæ humanæ Cœlo nobis gratissimè præfulsit , post *Eustachium* atque *Varolium* , bis, eo nomine, hîc laudatos ac supremè laudandos.

32. Hac insuper luce dispellitur illa caligo *Courvæi* v. g. atque *Hornii* de hu-

humore porulis Amnii tenuius saccato, quàm Chorii sacculo. Ille itaque *Regii* atque *Diemembroeckii* purior, limpidior atque dulcior in Amnio liquor quàm in Chorion, velut umbra fugatur.

33. Hac insuper *Anatomes meridiana* luce, *Whartoni* atque *Segeri* Fœtus lymphaticis lacteisque tubulis irrigui, per *Elyfios* inter Chorion & Amnion *Courvæi* campos velut umbræ vagantur.

34. Liquoribus ergo tunicas

nicas inter nullis , consequens est ut Amnios sola apud *Fabricium* absolutæ necessitatis non ampliùs dispalescat , quasi nimirum excipiendo sudori destinaretur. *Fabricio* quippe meritò reponit *Harveus* animalia multa nunquam sudare , atque ità Amnio sudatrice nusquam egère.

35. Rursum , è liquore inter *Amnion* & *Chorion* penitus nullo , vanissimum esse liquet *Bauderoni* atque *Ranchini* monitum de Amnio , initiò quidem laboriosi partus

tûs diruptâ , utpote tenera ;
sed irrupto Chorïo , utpote
fortiori.

36. Sed , etsi liquor nul-
lus nec ab utero, nec à fœtu,
medias tunicas Amnion at-
que Chorion interfluat , ex-
indè tamen nequaquam eli-
cere est fœtûs tenerrimum
corpus urinâ circumfluum,
necessariò exulceratum iri, pro-
ut meticulosi reformidant
Bonaventura atque *Campa-*
nella. Fœtus quippe cutem
si *necessariè ulceraret urina* ,
quidni tuniculas ejusdem
longè teneriores arroderet ?

Nec

Nec enim Ἀμνιάς Dea de
Cœlis deducenda venit,
quæ tunicis parcat. Quòd
si talis in natura rerum ex-
taret, illa profectò, jure
quodam municipali, solam
Amnion sibi cognominem,
sibi que dilectam ab omni
rosione vindicaret; Cho-
rion verò, perindè ac foëtus
cuticulam atque cutem, hu-
mori ferino ac edaci corro-
dendam objiceret.

37. Nec interim exul-
cerationis illius declinandæ
causâ fingere est cum *Ba-
thurstio & Everardo*, [juxta
dogma

dogma *Eustachii* atque *Varolii* ævô litigiosum] Urinam foetus tam arctè vesicâ coërceri, ut illius ne guttula quidem extillet in Amnion. Urinam enim è foetibus Urethrâ profundi mecum attendunt Naturæ Sequaces. *Merindolius* atque *Riolanus*, post *Arantium* atque *Cortesium*. Oscitantes ergo hallucinantur & toti à Natura devii sunt *Gassendus* atque *Sebizius*, post *Platerum* atque *Vigierium*, dum Urachô foetuum urinam exportant.

38. Quùm itaque foetus utero conclusus pro modulo suo meiat, prout *systematis mei Perioche* 50. id firmiter astruit, pro certo etiam ponendum est liquorem Amnii augescente foetu adaugeri. Naturæ ergo penitus adversantur *Velthusus* & *Everardus*, post *Guiffartum* atque *Courvæum*, dum tunicarum aquas sensim imminui confingunt, ut suos foetus alimenti penuriâ pressos proferant in lucem. Ipsis quippe singulis meorum Foetuum inspectio fre-

frequens & attenta reluctatur omnino. Nam, illorum adultior quisque aquis onustior est; ac omnis insuper abortus atque partus, in iisdem matribus sanis & pristinae diætæ addictis, prout mensibus provector est, ita & aquis fertilior est.

39. Jain verò brutarum animantium seclusas aquas [non verò permistas atque confusas, sicut in humana specie] pondere atque mensura quoties exploravi, toties certè *Needhamum* atque
Sla-

Sladum generosos extulit
Naturæ Patronos adversus
Harveum, nec omniscium,
nec errore vacuum; & cu-
jus hicce nævus de fœtum
adultiorum parcioribus a-
quis, pulchram ejus Orien-
tis Animalis Tabellam mi-
nimè venustat.

40. Illius aquæ porro
auctioris atque auctioris
indies genuinum ortum,
altis ignorantiae tenebris
hactenus demersum, qui
mecum à primordiis ar-
cessurus est, consecretur,
quæso, pede presso, Na-
E turam

turam ipsam foetus Opificem, ab ejus saliente puncto ad partum usque, & deprehensurus est quantæ Veritati, in mei de Foetu Systematis Perioche 29. & 30. litaverim.

41. Quisquis itaque Scriptorum Placita ad fidam illam Naturæ regulam diriget, is certè detorta quæque rejecturus est, quæ nusquam ad amussim illius Naturæ quadrant. Sic v. g. Merindolii atque Mauriciæ judicium super Embryonum aquis, minimè rectum est,

est, dum illas à cutaneis deducit halitibus *membranarum densitate concretis.*

42. Sic insuper obliquum est omnino *Cesalpini* Decretum quò Embryonum aquas à *superflua* repetit *menstruorum humiditate*, quæ in *Embryonis coagulatione* separatur.

43. Sic rursus prævaricari est cum *Pineo* atque *Riolano* has Embryonum aquas primitiùs idcirco confurgere quòd *utrumque semen fermentatione quadam crassescat atque compingatur* & va-

pores de se fundat, qui in Amnio concreſcant.

44. A recto præterea de-
fletere eſt, *cum eodem Riola-*
no, aquas Embryonis Pla-
centa carentis, ab ipſa ex-
primere Placenta: quaſi in
illius moleculæ ſanguinea
concretione, ceu è ſanguis-
nis educti coagulo, ſerum
quoddam eluctaretur toti
refundendum Embryoni.

45. Lævæ tandem men-
tis eſt, *cum eodem adhuc Riola-*
no, ſuum fletere iudicium
ad ſanguinis ſerum Embry-
onis habitu *digestum* & in
Am-

Amnion *exudans*, idque præ
cutis Embryonicæ raritate
& ambientis uteri tepore. ô
stupendum Myſticæ Natu-
ræ portentum, quô tenellu-
lus Embryo vel nondum
concretus, vel mole dun-
taxat puncti ſalientis, cuta-
neis nihilofeciùs porulis
ſuis, ceu tot ſiphunculis,
ſudorem tam largum emit-
tit, *ut illo undiquaque diſſluat.*
Providum enim Embryo-
nem Natura requirit, quò
ſuam Amnion maturè at-
que conſultò ſuis ſudoribus
expleat, in futuros Partio-

102 *De Tunica Agnina.*
nis usus, sicuti *Bellonius* at-
que *Marchettis* id nobis in-
sinuant.

FINIS.

3.

DRELINCURTII
DE
FOETUUM PILEOLO
sive Galea
EMENDATIONES.

*Solent pueri pileo insigniri naturali, quod
obstetrices rapiunt & Advocatis
credulis vendunt, siquidem
Causidici hoc iuvare
dicuntur.*

*Ælius Lampridius in Antonino
Diadumeno.*

*LUGDUNI BATAVORUM,
Apud CORNELIUM BOUTESTEYN.
M. D. C. LXXXV.*

ANTONINUS
DIADUMENUS

*Puer pileum non habuit, sed
Diadema tenue; sed ita forte
ut rumpi non potuerit, venis
intercedentibus specie nervi
sagittarii: Ferunt denique
Diadematum puerum appel-
latum.*

Ælius Lampridius, ibid:

FELICISSIMO

atque Ditiſſimo Paternæ Virtutis heredi,

D. D.

JACOBO GRONOVIO,

Græcæ Linguae & Historiarum Pro-
fessori meritiffimo, reconditorifque
Literaturæ non minùs affiduo & in-
defeffo cultori, quàm induſtrio atque
perſpicaci,

CAROLUS

DRELINCURTIUS

Collega conjunctiffimus

S. P. D.

Viro Literato nihil op-
tatiùs accidit quàm
à laudatis laudari. Quàm

E 5

igi-

DEDICATIO.

igitur optatò mihi contingit, *Laudatissime Gronovi*, honorifica tua mentio de me, in eruditissimis tuis *de Iuda* lucubrationibus.

Gloria apud te gentilitia est literario sanguine cretum Heroïco. Paterno autem splendore non modò refulges, sed propriis animi dotibus undique coruscas. Te siquidem illustrant segetes illæ foecundæ & uberes, quas indies ex immenso demetis hereditario tuo fundo, quem studiosè prorsus

DEDICATIO.
fus atque feliciter reCOLIS.
Vale.

Dabam Athenis Bata-
vis xx. Kal: Jul:
M. DCLXXXV.

E 6 AN-

ANTONINO
DIADUMENO,

*Pilei loco, pertenuit fuit Diade-
ma, futuri mox imperii præ-
sagium: undè sit ratio item
cognominis.*

Ludov: Cœl: Rhodig: Lect: Antiq:
Lib: xv. Cap: xxii.

*De Membrana quarta quam
galeam, vittamque vocit-
ant, & quâ galeati, vit-
tatique denominantur In-
fantes.*

I. **Q**ui binarium No-
strum tunicarum
numerum oculis & mente
frequenter complexus est,
nullâ profectò fide stabit
Cornelii Gemmæ, quartam
quamdam nobis obtruden-
tis

tis ex superabundanti seminis
recremento, virtute formatri-
ce in omnem circumferentiam
validiùs susâ.

2. Quùm Entis nullius
nullæ sint affectiones evi-
dens est prorsus fallacem
esse *Gemmam*, dum hanc-
ce tunicam nobis rursus
oggerit, ceu revera nihil
aliud esset quàm *membrana*
alterius rudimentum Amniõ
quidem longè *tenuius*, sed
solidius multó.

3. Absurdorum catena
quædam est apud eundem:
hanc quippe tunicam pro-
fert

fert iterùm *Gemma*, *purpureo limbo*, ceu *fimbriâ coccineâ* decoratam atque *rutilantem*.

4. Si qua igitur habenda fides illius Viri *cacatæ chartæ*, hæc ipsa *tunica*, *nativâ suâ* ad oras *purpurâ* tam *mirificè* coruscans, primum illud atque naturale *Diadema*, quo *Diadumeni* splendescunt, meritò constituet. *Appellationis* enim hæc videtur esse causa, Viro aliàs *emunctissimæ naris*, *Lud: Cælio & Isaaco Casaubono*.

5. Quàm

5. Quàm ingenti deinceps errore oculatissimus alter in Literis reconditioribus Vir, *Claudius Salmasius*, cæcatus est dum *Lampridii* fabellam commentatur super hacce *Antonini Diadumeni* membranula. Illam quippe *Salmasius* admittit tam fortem fuisse ut *Viri* inter se tendentes illam rumpere non potuerint, specie nervi sagittarii, qui tenditur quidem, non tamen rumpitur.

6. Sed desertum à nobis *Gemmam* recolamus & errorum ejus catenam, minime

nimè gemmatam, resuma-
mus atque disnectamus.
Me pudet omninò tot an-
nulos istos, gemmis nudos,
adulterinos insuper esse,
omnes ad unum. Quis
enim reputet aurum v. g.
obryzum esse C: *Gemmae*
tunicam illam, toti non so-
lùm capiti circumvolutam,
sed quæ *umbilico tenus circum-*
plicet infantem?

7. Consequens annulus
perindè adulterinus est ac
prior ille. Nusquam enim
istæc membranula ingen-
tis auctor est periculi, *nisi*
quàm

quàm celerrimè de puëllo nato
detrahatur.

8. Fides potiùs omnis
nostro *Gemmæ*, ocyor au-
rà, detrahenda venit super
ejus Primo-genito, qui su-
premi in vitæ discrimen
iccirco incurrit, quòd hæc
tunicula confestim ab ipso
non fuisset revulsa, dum
illâ nimirum larvatus pro-
disset in *Mundi Thea-*
trum.

9. Annulis istis ità so-
lutis atque rejectis, in ocu-
lis omnium est nec annu-
los *Gemmæ* gemmatos esse;
nec

nec ipsum *Gemmam* annu-
latum esse , sed *Icoparum*
dissolutarum adinstar ne-
quidem parem esse paucu-
lis istis sordibus everrendis ,
quas ipse foeminis ascribit
galeatos parientibus : Has
siquidem foedè admodum
atque mendaciter narrat
vix ullam vel seri , vel muci
copiam sub partionis tempus
evacuare.

10. Verùm , *Gemmæ*
mendacis & auri adulteri-
ni me tædet. Aliorsum
igitur excurram doctrinæ
liberalis ergó. En , in
Vespa-

Vesalium incidi, Virum aliàs magni pretii, sed qui nunc nugigeris, & quidem sermone lacinioso atque vano, nascentium hæc lacinias, masculas quidem *Galeæ* vel *Thoracis* formâ; Fœmineas verò *Vittæ* vel *Indusû* specie vœnales proponit.

II. Esto itaque, sint tunicarum illæ lacinix *Cassides* quædam atque *Loricæ*; vel *Tæniæ* quædam ac *Interulæ*, an illas propterea ut plurimum fœtus secum foràs adducit, illisque coopertus, in
faci-

facili potissimum partu, profilire solet? Sicuti Carolus Stephanus atque Valleriola tot istæc rudia ac indigesta verba conglomerant.

12. Immò ruditatis indigestæ glomeramen *Lemnii* auget. Has quippe tuniculas 1.º ex *Allantoide* & *Amnio* duplicat; Illas deinceps suis foetibus *affigit*; ac ipsas demùm cum infante, cui *affixæ* sunt, ab utero *prosilire* jubet. Pila quidem lusoria vel siccior pulsum requirit atque repulsum ut *prosiliat*; sed hæc *Lemnii* gemi-

minata tunica , madida
licet atque glutine tenax &
reapse fœtibus *affixa* , spon-
te sua *profilit* , Impulfore
scilicet nullo ac Repulfore
nullo , idque Occultis *Lem-
nii* Miraculis miraculo pror-
sus occultiori.

13. Sed , si tunicæ fœ-
tus ex angustiis uteri in a-
pertos Naturæ Humanæ
campos nullo saltu pro-
rumpant atque *profiliant* ,
an-non interim dum utero
strictiori detinentur *sordes*
fœtus crassiores indusii more ac-
cepturæ sunt ? Id enim nuda
ferunt

ferunt *Clar. Heurnii* verba ;
 errore scilicet perindè cras-
 so ac *Falconianus* alter atque
Lemnianus , quem expunxi-
 mus , de *Agnina sudores fœtus*
absorbente, pag: hîc 75. vers. 14.

14. Insuper, dum istæc
 pellicula nusquam equidem
 ab utero salit , sed stric-
 tissimis interioris uteri fauci-
 bus eliditur, an-non robo-
 re quandoque suo causa est
 ut in partu illacerabilis
 constet & natæ puellæ v. g.
 caput obvelet atque præ-
 cingat ? Sicut illud , *Plem-
 pius* atque *Mauricæus* , de
 Vit-

Vittatis universè proferunt. Verùm , apud nos , istud ipsum contradictionem involvit è tunicis unam vel alteram nascentis puellæ religare caput , quæ non sit alterius abruptæ atque discissæ lacinia quædam.

15. Naturæ pariter repugnat universam illam , Chorio in matrice residuâ , horâ partus non scindi , sed involutum ipsâ fætum ex utero egredi , Monachi more vestitum , atque ità , Dei Decretò , ad Monasterium nasci , sicuti commentitiæ vulgi

vulgi apud *Gabr: de Zer-*
bis & Iaf: à Pratis fabellæ
narrant.

16. Nec stultè , cum
Zelote quodam apud *Du-*
Vallium , credere est Mo-
nachalem habitum illum
adulterium prodere cum
aliquo Franciscano & pu-
gnis idcirco fervidis puer-
peram infontem non minùs
turpiter fœdare quàm largi-
ter onerare.

17. Nec aliundè tamen
membranæ illius diffissæ
portiones , sive tæniæ at-
que lacinix , suo ad fœtum

F

ad-

adhæsu, fœtum debilem effœtūque denotant, quasi is robore cassus tunicarum tricis sese nequivisset extricare, sicuti *Spigelius* atque *Plempius* muliebriter sentiunt.

18. Nec ergo *Spigelianæ* matronæ sexus utriusque numerosa proles pubertatis annos iccirco nusquam attigit, quòd omnis *Vittata*, atque adeò debilis & effœta prodisset in lucem, sicuti fœminea *Spigelii* credulitas credulum *Highmorum* in errorem abripuit.

19. Nec

19. Nec illæ vittæ capitata cingunt gracilium unicè foetuum & quibus via laxior ad facilem patuit egressum, sicuti *Mauricæus* id innuit. Crassos quippe foetus, faciliiori quandoque gracilium partu, prodire vittatos multijugis me docet experientia & ratio multiplex mihi dictat.

20. En foetus itaque crassos perindè vittatos atque graciles. Sed amabo! Disquirere est an istæc miranda vitta sive galea universè puellulis benè sit o-

minosa ac multam ipsis felicitatem perpetuò portendat? Sicuti non mulierculæ modò, sed occultæ Philosophiæ sectatores ore *Vesalii* atque *Liebauitii* deblaterant. An verò felicitis quidem augurii sit rubicunda *vitta*; infelicitis verò nigricans, ni foetus voraverit ipsam? Sicuti *Lemni* lemures nascentium fata huic unicolorum discrimini temerè ac insipienter committunt.

21. An mirificus insuper pileolus naturalis ille suis non solùm fœtibus omnia

omnia fausta præfagiat, sicuti *Hollerius* atque *Cammerarius* ex aniculis referunt? Sed & quosvis illum gerentes plurima felicitate beet; sicuti passim larvæ proclamant, tibicine *Spiegelio* atque *Riolano*?

22. Cum larvis præterea luctari esset controversiæ ferram reciprocaste nùm speciatim *vittam* suam si quis comederit, vel secum gestaverit, ab armorum injuriis tutus ubique sit ille futurus? Sicut istæc mera monstra nunciant, sed

inſimul ſubſannant, *Spigelius* atque *Higbmorus* poſt *Liebantium* atque *Du-Valium*.

23. Streperam inſuper picà loquaciorum turbam eſſet excitare, muliercularum, cum *Spigelio* rurfus, inſirmare fidem ſuper hacce *vitta*, quam effutiunt huic infanti v.g. ſubductam, infortunii genus omne & ipſam malorum *Iliada* in ipſum protinùs inveſturam.

24. Obſetricum denique garrulitatem & iram in me converſurus eſſem ſi hæcce
pi-

pileola de Amuletorum atque Phylacteriorum genere secluderem. Teste siquidem *Clar: Casaubono* vel hodie reperiuntur obstetrices, quæ pilea hæc præripiant & ad maleficia servant, ac vendant. Sic v. g. *Iacobo Höllerio*, magni *Jacobi Filio*, anus obstetrix tuniculam illam subduxit, vel colicæ medendæ gratiâ, vel præstigiorum ergó.

25. Gerrarum itaque factis est Lectoribus meis cordatis ac minimè gerronibus. Nugigerulis ergo germa-

manæ vaneant & istæ muliercularum ultimæ nugæ, quas meritò *Lemnius* deliris, ignarisque mentibus refert acceptas, Causidicos scilicet subreptis pileolis istis in declamando juvari. Nam tales offucias, quæ suo fuce credulis animis errorem offundunt, Lucina horret ac Præficis tradit æternùm lugendas.

F I N I S.

